andering. De aarde veranderde en de ééne generatie volgde de andere op. Omdat ik den Schepper van hemel en aarde ging voelen, voelde ik mijzelf en kon ik dankbaar zijn voor alles, wat ik in die hellen had beleefd.
In één van die hellen werd ik beet gepakt en sleurde men mij over de aarde. Hoe hebben zij mij afgeranseld! Ik verviel van de eene verkeerde daad in de andere, daarom werd ik aangevallen, maar toch leerde ik. Telkens verbond ik mij opnieuw met hen en zoo leerde ik al die hellen kennen en begrijpen. Het was verschrikkelijk wat ik daar beleefde. Eindelijk gingen mij de oogen open en begon ik anders te voelen en wist ik mijzelf te beschermen. Steeds inniger begon ik God te danken. Ik leefde en was niet dood en daar was ik gelukkig om. Dit alles ging ik beseffen en ik aanvaardde mijn leed en smart weer anders dan voorheen. Ik was gelukkig dat ik ging leven en zou gelukkig kunnen zijn met een kleih beetje liefde, dat de mensch op aarde verachtte. Hoe verkeerd wordt het leven op aarde begrepen. Hoe stampt men daar op de liefde. Liefde! Weet gij lezer wat deze heilige gevoelskracht beteekent? Nu ik dit alles voelde kon ik God danken voor al mijn strijd die mij nog te wachten stond. Zoo werd ik een ander mensch en daarom was ik gelukkig. Ach, gij beseft niet wat gij op aarde bezit. Wanneer ik nogmaals op aarde geboren mocht worden, zou ik alles anders doen. Hoe schoon zou dan mijn leven zijn. Nu leefde ik in een hel en was toch gelukkig. Ik voelde dat God mij lief had en voor mij zorgde. Daarom, hoort ge, gij mensch der aarde, kon ik mijn hoofd buigen en kon ik in deze duisternis mijn geluk wel uitroepen, zoodat u het op aarde zou kunnen hooren. Nu ben ik al mijn strijd vergeten, maar wat zegt het honger en dorst te hebben op aarde, in vergelijking met alles wat ik hier waarnam? Daarom vloeken de menschen op aarde, wanneer zij niet tevreden zijn met hetgeen zij bezitten. Ik bad tot. God mij niet meer te straffen, want ik leerde mijzelf te straffen en stelde een vlijmscherpe concentratie op mijzelf in, zoodat ik leerde mijn wil te temmen. Ik was nergens meer toe over te halen, want in mij lag mijn groote liefde voor Marianne en h~a.r liefde zou ik niet bezoedelen.

'•
Uit onze wereld den mensch en de aarde te bezien, is een machtige studie. Het is overgaan in den mensch, het is voelen en aanvaarden, maar wat dan in u komt is als vergif en ik moest leeren mij daartegen te wapenen. Hier leerde ik inzien dat het leven anders is en dat God het zoo niet heeft bedoeld. De mensch leeft zich uit, lichamelijk en geestelijk. Dat is de weg niet en het is verkeerd. Het is vernietiging. Dat is voordierlijk en de mensch, zooals mijn meester mij vertelde, is goddelijk.
Waar ik ook kwam en vertoefde, zag ik menschen en astrale wezens. De één verbond zich met den ander en zoo werd de aardsche mensch slechts een instrument in d~ handen van het kwaad.
Ik zag dat de mensch doodde en het zelf toch niet deed, dat er

zelfs kinderen werden geboren door de astrale mensch! Is het niet verschrikkelijk kinderen te bezitten die door een ander gevoel besmet zijn? Ik zag dit alles en leerde daardoor. Zoo ging de mensch geestelijk ten onder en toch kon ik niet ingrijpen. Maar ik voel, dat ik mij eens geheel zal geven om die menschen te helpen en te redden. Geen uwer zal op deze wijze het aardsche leven kunnen bezien en toch is dit de waarheid. De mensch is het, die al dat schoone, waaronder de heiligste gevoelens, vervloekt. Zelf wil ik dat niet meer en zal mijn eigen ik vernietigen. Wanneer ik dit bereik, zal en kan mij geen demon meer bemachtigen. Daarvoor zal ik mijn innerlijk afsluiten en alleen het hoogere zoeken.
Ik geef hun de gelegenheid niet zich door mij te vermaken. Zij bevolken de aarde en het jonge leven ·dat daar wordt geboren is door hen bezield. Weet u wat dat zeggen wil? Voelt u de beteekenis van dit afgrijselijke gebeuren? Ik zag dat dit heilige gebeuren, dat heilig moest en kon zijn, door demonen werd bezoedeld, doch de mensch echter stelt zich voor hen open. Dàn, wanneer hun kinderen opgroeien en zij de ouderlijke liefde verachten, vragen zij "waarom en waarvoor" heb ik zulke slechte kinderen? Hoe kan God dat goed vinden? Zij begrijpen echter niet dat zij het zelf waren, die dit groote en machtige gebeuren op aardsche en wel op de grondstoffelijkste wijze beleefden. Zoo bracht mij dit alles tot nadenken en het maakte mij wakker, geheel wakker.